

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 27 marca 2014 r.****w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 1979)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2014/178/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Rady 2002/60/WE ⁽⁴⁾ ustanowiono minimalne środki, które należy zastosować w Unii w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń, w tym środki, które należy wprowadzić w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń i w przypadkach, gdy afrykański pomór świń jest podejrzewany lub potwierdzony u dzikich świń. Środki te obejmują opracowywane i wdrażane przez państwa członkowskie, a zatwierdzone przez Komisję plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacji dzikich świń.
- (2) W reakcji na obecność afrykańskiego pomoru świń na Sardynii, we Włoszech, przyjęto decyzję Komisji 2005/363/WE ⁽⁵⁾. W decyzji tej ustanowiono przepisy

dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania, wysyłania i znakowania świń oraz niektórych produktów wieprzowych pochodzących z Sardynii, aby zapobiec rozprzestrzenieniu się tej choroby na inne obszary Unii.

- (3) Ponadto decyzją Komisji 2005/362/WE ⁽⁶⁾ zatwierdzono plan zwalczania afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń na Sardynii, przedłożony Komisji przez Włochy.
- (4) W 2014 r. na Litwie i w Polsce wystąpiły przypadki afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń, a bardziej precyzyjnie – u dzików, w wyniku wprowadzenia wirusa afrykańskiego pomoru świń z sąsiadujących państw trzecich, gdzie występuje ta choroba. Aby skoncentrować środki zwalczania choroby i zapobiec jej rozprzestrzenieniu się, a także aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu w Unii i uniknąć nieuzasadnionych barier w handlu nakładanych przez państwa trzecie, decyzjami wykonawczymi Komisji 2014/93/UE ⁽⁷⁾ i 2014/134/UE ⁽⁸⁾, obowiązującymi do dnia 30 kwietnia 2014 r., ustanowiono – w trybie pilnym i we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi – unijny wykaz zakazanych obszarów w tych państwach członkowskich.
- (5) Afrykański pomór świń może być uznany za chorobę endemiczną w populacjach świń domowych i dzikich świń niektórych państw trzecich graniczących z Unią i stanowi stałe zagrożenie dla Unii.
- (6) Sytuacja w odniesieniu do tej choroby może zagrozić stadom świń w innych regionach Litwy, Włoch i Polski, a także w pozostałych państwach członkowskich, szczególnie w kontekście handlu towarami pochodzącymi od świń.
- (7) W celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń Litwa i Polska przedsięwzięły środki w ramach dyrektywy 2002/60/WE i mają przedłożyć Komisji do zatwierdzenia swoje plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń zgodnie z art. 16 wspomnianej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2005/363/WE z dnia 2 maja 2005 r. dotycząca środków ochrony zdrowia zwierząt przed afrykańskim pomorem świń na Sardynii we Włoszech (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, s. 39).⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2005/362/WE z dnia 2 maja 2005 r. zatwierdzająca plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń na Sardynii we Włoszech (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, s. 37).⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/93/UE z dnia 14 lutego 2014 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na Litwie (Dz.U. L 46 z 18.2.2014, s. 20).⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/134/UE z dnia 12 marca 2014 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Polsce (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 63).

- (8) Zainteresowane państwa członkowskie i dotknięte obszary powinny być wymienione w załączniku i zróżnicowane w zależności od poziomu ryzyka, z uwzględnieniem sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i tego, czy choroba dotyczy gospodarstw trzody chlewnej i populacji dzikich świń (część III), tylko populacji dzikich świń (część II), czy też ryzyko wynika z pewnej bliskości zakażenia w populacji dzikich świń (część I).
- (9) Pod względem ryzyka rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń, przemieszczanie różnych towarów pochodzących od świń stwarza różne poziomy ryzyka. Zgodnie z opinią naukową Europejskiego Urzędu Bezpieczeństwa Żywności z 2010 r. ⁽¹⁾ zasadniczo przemieszczanie żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pochodzących od świń z obszarów zakażonych stwarza wyższe ryzyko pod względem narażenia i konsekwencji niż przemieszczanie mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych. Dlatego też należy zakazać wysyłania żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, produktów ubocznych pochodzenia wieprzowego, a także niektórych rodzajów mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych z wyznaczonych stref państw członkowskich wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji. Zakaz obejmuje wszystkie gatunki świniovatych, wymienione w dyrektywie Rady 92/65/EWG ⁽²⁾.
- (10) Aby uwzględnić różne poziomy ryzyka zależnie od typu towarów pochodzenia wieprzowego oraz sytuacji epidemiologicznej w zainteresowanym państwie członkowskim, należy przewidzieć pewne odstępstwa od każdego typu towaru pochodzenia wieprzowego pochodzącego z terytoriów wymienionych w różnych częściach załącznika do niniejszej decyzji. Odstępstwa te są także zgodne ze środkami zmniejszającymi ryzyko w przypadku przywozu w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, wskazanymi w Kodeksie Zdrowia Zwierząt Lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt. W niniejszej decyzji należy również przewidzieć dodatkowe środki ochronne i wymogi lub postępowania dotyczące zdrowia, mające zastosowanie do tych odstępstw.
- (11) Dyrektywa Rady 64/432/EWG ⁽³⁾ i decyzja Komisji 93/444/EWG ⁽⁴⁾ stanowią, że przemieszczaniu zwierząt towarzyszyć muszą świadectwa zdrowia. Jeżeli odstępstwa od zakazu wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji mają zastosowanie do żywych świń przeznaczonych do handlu wewnątrzunijnego lub na wywóz do państwa trzeciego, te świadectwa zdrowia powinny zawierać odniesienie do niniejszej decyzji, aby zapewnić, by zawierały właściwe i dokładne informacje dotyczące zdrowia.
- (12) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2004 ⁽⁵⁾ stanowi, że przemieszczaniu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego muszą towarzyszyć świadectwa zdrowia. Aby zapobiec rozprzestrzenieniu się afrykańskiego pomoru świń na inne obszary Unii, jeżeli państwo członkowskie jest objęte zakazem wysyłania świeżej wieprzowiny, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z wieprzowiny pochodzącej z niektórych części terytorium tego państwa członkowskiego lub ją zawierających, należy ustanowić określone wymogi, w szczególności w zakresie certyfikacji, dotyczące wysyłania takiego mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych z pozostałych obszarów terytorium tego państwa członkowskiego nieobjętych takim zakazem, a świadectwa zdrowia powinny zawierać odniesienie do niniejszej decyzji.
- (13) Ponadto, aby zapobiec rozprzestrzenieniu się afrykańskiego pomoru świń na pozostałe obszary Unii i do państw trzecich, należy zapewnić, by wysyłanie świeżej wieprzowiny, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z mięsa świń pochodzących z państw członkowskich, których obszary zostały wymienione w załączniku, albo zawierających takie mięso, podlegało pewnym bardziej surowym warunkom. W szczególności taka świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne powinny posiadać specjalne oznakowanie, którego nie można pomylić ze znakami identyfikacyjnymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ ani ze znakami jakości zdrowotnej dla wieprzowiny przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾.
- (14) Okres stosowania środków przewidzianych w niniejszej decyzji powinien uwzględniać epidemiologię afrykańskiego pomoru świń oraz warunki odzyskania statusu wolnego od afrykańskiego pomoru świń zgodnie z Kodeksem Zdrowia Zwierząt Lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt, dlatego powinien obowiązywać co najmniej do dnia 31 grudnia 2017 r.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2010; 8(3):1556.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrz Wspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 93/444/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad regulujących handel wewnątrz Wspólnotowy niektórymi żywymi zwierzętami i produktami przeznaczonymi na wywóz do państw trzecich (Dz.U. L 208 z 19.8.1993, s. 34).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczące przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrz Wspólnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

- (15) Należy uchylić decyzje wykonawcze 2014/93/UE oraz 2014/134/UE i zastąpić je niniejszą decyzją. Decyzja 2005/363/WE była zmieniana wiele razy. Dlatego należy uchylić wspomnianą decyzję i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszej decyzji ustanawia się środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w państwach członkowskich lub na ich obszarach, jak określono w załączniku (zainteresowane państwa członkowskie).

Niniejsza decyzja ma zastosowanie bez uszczerbku dla planów zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacjach dzikich świń w zainteresowanych państwach członkowskich, zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/60/WE.

Artykuł 2

Zakaz wysyłania z niektórych obszarów wymienionych w załączniku żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów zawierających wieprzowinę, a także przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń

Zainteresowane państwa członkowskie zakazują:

- wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II lub III;
- wysyłania przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków świń z obszarów wymienionych w załączniku część III;
- wysyłania przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów zawierających wieprzowinę z obszarów wymienionych w załączniku część III;
- wysyłania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część III.

Artykuł 3

Odstępstwo od zakazu wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. a) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie żywych świń z gospodarstwa znajdującego się na obszarze wymienionym w załączniku część II na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego, pod

warunkiem że świny przebywały w tym gospodarstwie przez co najmniej 30 dni lub od urodzenia i żadne żywe świny nie zostały wprowadzone do tego gospodarstwa przez co najmniej 30 dni poprzedzających datę przemieszczenia oraz

- świny zostały poddane badaniom laboratoryjnym pod kątem afrykańskiego pomoru świń, przeprowadzonym – z wynikiem ujemnym – na próbkach pobranych w okresie 15 dni poprzedzających datę przemieszczenia zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie zwalczania afrykańskiego pomoru świń, o którym mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji, zaś w dniu wystania urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne pod kątem afrykańskiego pomoru świń zgodnie z procedurami kontroli i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji Komisji 2003/422/WE⁽¹⁾; lub

- świny pochodzą z gospodarstwa:

- które co najmniej dwa razy do roku, w odstępach co najmniej 4 miesięcy, było poddawane inspekcjom właściwego organu weterynaryjnego, które:
 - były zgodne z wytycznymi i procedurami określonymi w rozdziale IV załącznika do decyzji 2003/422/WE;
 - obejmowały badanie kliniczne i pobieranie próbek zgodnie z procedurami kontroli i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji 2003/422/WE;
 - sprawdzały, czy zastosowano środki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE;

- które wdrożyło ustanowione przez właściwy organ wymogi bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń;

- w którym świny powyżej 60 dnia życia były poddawane badaniom laboratoryjnym pod kątem afrykańskiego pomoru świń, o których mowa w pkt 1.

Artykuł 4

Odstępstwo od zakazu wysyłania z obszarów wymienionych w załączniku część III przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. c) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w części III załącznika wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, pod warunkiem że produkty te:

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/422/WE z dnia 26 maja 2003 r. zatwierdzająca podręcznik diagnostyczny dotyczący afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 143 z 11.6.2003, s. 35).

- a) zostały pozyskane od świń, które były utrzymywane od urodzenia w gospodarstwie znajdującym się poza obszarami wymienionymi w załączniku, a wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające były produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 10; albo
- b) były produkowane i przetwarzane zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE.

Artykuł 5

Odstępstwo od zakazu wysyłania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część III

Na zasadzie odstępstwa od zakazu określonego w art. 2 lit. d) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie produktów pochodnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009⁽¹⁾, uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część III, o ile te produkty uboczne zostały poddane obróbce, która gwarantuje, że produkty pochodne nie stwarzają żadnego ryzyka, jeżeli chodzi o afrykański pomór świń.

Artykuł 6

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby żywe świni nie były wysyłane z ich terytoriów do innych państw członkowskich i państw trzecich, chyba że te żywe świni pochodzą:

- a) spoza obszarów wymienionych w załączniku;
- b) z gospodarstwa, do którego w okresie co najmniej 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę nie wprowadzono żywych świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu określonego w ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie żywych świń z gospodarstwa położonego na obszarze wymienionym w załączniku część I, o ile te żywe świni spełniają następujące warunki:

- a) przebywały w tym gospodarstwie przez okres co najmniej 40 dni lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą wysłania nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń;
- b) pochodzą z gospodarstwa, które wdraża ustanowione przez właściwy organ wymogi bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

- c) zostały poddane badaniom laboratoryjnym pod kątem afrykańskiego pomoru świń, przeprowadzonym – z wynikiem ujemnym – na próbkach pobranych w okresie 15 dni przed datą przemieszczenia zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie zwalczania afrykańskiego pomoru świń, o którym mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji, zaś w dniu wysłania urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne pod kątem afrykańskiego pomoru świń zgodnie z procedurami kontrolnymi i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji 2003/422/WE; lub

- d) pochodzą z gospodarstwa, w którym co najmniej dwa razy w roku, w odstępie co najmniej 4 miesięcy, odbywały się inspekcje właściwego organu weterynaryjnego, które:

- (i) były zgodne z wytycznymi i procedurami określonymi w rozdziale IV załącznika do decyzji 2003/422/WE;
- (ii) obejmowały badanie kliniczne i pobieranie próbek zgodnie z procedurami kontroli i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji 2003/422/WE;
- (iii) sprawdzały, czy zastosowano środki określone w przepisach art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE.

3. W odniesieniu do przesyłek żywych świń, o których mowa w niniejszym artykule, należy dodać następujące wyrażenie w stosownych świadectwach zdrowia, o których mowa w:

- a) art. 5 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG; lub
- b) art. 3 ust. 1 decyzji 93/444/EWG;

„Świni spełniające warunki art. 6 ust. 2 decyzji wykonawczej Komisji 2014/178/UE (*).

(*) Dz.U. L 95 z 29.3.2014, s. 48.”.

Artykuł 7

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i państw trzecich przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków świń z obszarów wymienionych w załączniku

Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby z jego terytorium nie wysyłano do innych państw członkowskich ani do państw trzecich przesyłek zawierających następujące produkty:

- a) nasienie świń, chyba że nasienie to pochodzi od knurów trzymanych w zatwierdzonym punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG⁽²⁾ i który jest położony poza obszarami wymienionymi w części II i III załącznika do niniejszej decyzji;

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62).

- b) komórki jajowe i zarodki świń, chyba że komórki jajowe i zarodki pochodzą od loch dawczyń trzymanyh w gospodarstwach zgodnych z art. 6 ust. 2 i położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II i III, a zarodki zostały poczęte przy użyciu nasienia spełniającego warunki lit a).

Artykuł 8

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby z jego terytorium nie wysyłano do innych państw członkowskich ani do państw trzecich przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń, chyba że te produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego uzyskano ze świń pochodzących z i sprowadzanych z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II i III.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich i do państw trzecich produktów pochodnych uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część II i III, pod warunkiem że:

- a) te produkty uboczne zostały poddane obróbce, która gwarantuje, że produkt pochodny uzyskany ze świń nie stwarza żadnego ryzyka, jeżeli chodzi o afrykański pomór świń;
- b) przesyłkom towarzyszy dokument handlowy wystawiony zgodnie z rozdziałem III załącznika VIII do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011⁽¹⁾.

Artykuł 9

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich świeżej wieprzowiny oraz niektórych surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby przesyłki świeżej wieprzowiny ze świń pochodzących z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku oraz surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z mięsa tych świń lub zawierające mięso tych świń nie były wysyłane do innych państw członkowskich ani państw trzecich, z wyjątkiem przypadków, gdy taką wieprzowinę wyprodukowano ze świń pochodzących i sprowadzanych z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II lub III.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach z myślą tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie, na których terytoriach położone są obszary wymienione w załączniku część III, mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny, o której mowa w ust. 1, oraz surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskano ze świń, które od urodzenia były trzymane w gospodarstwach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część III, a świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne są produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 10.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie, na których terytoriach położone są obszary wymienione w załączniku część II, mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich świeżej wieprzowiny, o której mowa w ust. 1, oraz surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskano ze świń, które spełniają wymogi określone w art. 3 pkt 1 lub 2.

Artykuł 10

Zatwierdzanie rzeźni, zakładów rozbioru i zakładów przetwórstwa mięsnego do celów art. 4 i art. 9 ust. 2

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zatwierdza do celów art. 4 i art. 9 ust. 2 tylko te rzeźnie, zakłady rozbioru i zakłady przetwórstwa mięsnego, w których świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierające, o ile to mięso, wyroby i produkty kwalifikują się do wysyłania do innych państw członkowskich i państw trzecich na zasadzie odstępstw określonych w art. 4 i art. 9 ust. 2, są produkowane, przechowywane i przetwarzane osobno od innych produktów składających się ze świeżej wieprzowiny lub ją zawierających oraz osobno od surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, gdy ta wieprzowina pochodzi ze świń pochodzących z lub sprowadzanych z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku i niezatwierdzonych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 11

Odstępstwo od zakazu wysyłania świeżej wieprzowiny oraz niektórych surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku

Na zasadzie odstępstwa od art. 9 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w załączniku część II lub III do innych państw członkowskich i państw trzecich świeżej wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te produkty:

- a) były produkowane i przetwarzane zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE;
- b) podlegają certyfikacji weterynaryjnej zgodnie z art. 5 dyrektywy 2002/99/WE;

- c) posiadają stosowne świadectwo zdrowia w handlu wewnętrznym określone w rozporządzeniu (WE) nr 599/2004, a w części II świadectwa znajduje się wpis w brzmieniu:

„Produkty zgodne z decyzją wykonawczą Komisji 2014/178/UE z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (*).

(*) Dz.U. L 95 z 29.3.2014, s. 48.”.

Artykuł 12

Informacje dotyczące art. 9–11

Co sześć miesięcy od daty niniejszej decyzji państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim aktualny wykaz zatwierdzonych zakładów, o których mowa w art. 10, oraz wszelkie informacje dotyczące stosowania art. 9, 10 i 11.

Artykuł 13

Środki dotyczące żywych dzikich świń, świeżego mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z mięsa dzikich świń lub zawierających takie mięso

- Państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - żywe dzikie świny z obszarów wymienionych w załączniku nie były wysyłane do innych państw członkowskich ani na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
 - do innych państw członkowskich lub na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego nie były wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku przesyłki świeżego mięsa dzikich świń, surowych wyrobów mięsnych ani produktów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających.
- Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie przesyłek świeżego mięsa dzikich świń, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających z obszarów wymienionych w załączniku część I na inne obszary terytorium tego samego państwa członkowskiego niewymienione w załączniku, o ile te dzikie świny zostały zbadane zgodnie z procedurami diagnostycznymi określonymi w rozdziale VI części C i D w załączniku do decyzji 2003/422/WE, a wyniki tych badań były ujemne.

Artykuł 14

Specjalny znak jakości zdrowotnej i wymagania w zakresie certyfikacji świeżego mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych objętych zakazem, o którym mowa w art. 2, 9 i 13

Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby świeże mięso, surowe wyroby mięsne i produkty mięsne objęte zakazami, o których mowa w art. 2, 9 i 13, były oznakowane specjalnym znakiem jakości zdrowotnej, który nie ma kształtu owalnego i nie można go pomylić ze:

- znakiem identyfikacyjnym dla surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, określonym w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- znakiem jakości zdrowotnej dla świeżej wieprzowiny określonym w sekcji I rozdział III w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 15

Wymagania dotyczące gospodarstw i środków transportu na obszarach wymienionych w załączniku

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- warunki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE były stosowane w gospodarstwach trzody chlewnej położonych na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji;
- pojazdy, których używano do przewozu świń lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń pochodzących z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji, były oczyszczane i dezynfekowane natychmiast po każdym przewozie, a przewoźnik dostarczał dowód takiego oczyszczenia i dezynfekcji.

Artykuł 16

Wymagania dotyczące przekazywania informacji przez państwa członkowskie

Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję i inne państwa członkowskie na forum Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt o wynikach nadzoru nad afrykańskim pomorem świń przeprowadzonego na obszarach wymienionych w załączniku, jak przewidziano w planach zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacji dzikich świń zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/60/WE, o których to planach mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji.

Artykuł 17

Zgodność z niniejszą decyzją

Państwa członkowskie wprowadzają zmiany do środków stosowanych w handlu, tak by dostosować je do niniejszej decyzji, oraz odpowiednio i niezwłocznie rozpowszechniają informacje o przyjętych środkach. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych środkach.

Artykuł 18

Uchylenie

Decyzja 2005/363/WE oraz decyzje wykonawcze 2014/93/UE i 2014/134/UE tracą moc.

Artykuł 19

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 20

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
Tonio BORG
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- a) w okręgu (*apskritis*) wileńskim: — część gminy Wilno (część południowa od drogi nr A2 (E272) i nr 103),
— gmina Trakai i gmina Elektrėnai;
- b) w okręgu (*apskritis*) mariampolskim: — gmina Marijampolė, gmina Kalvarija gmina Kazlų Rūda;
- c) w okręgu (*apskritis*) kowieńskim: — gmina Prienai i gmina Birštonas.

2. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- miasto Suwałki,
- miasto Białystok,
- gminy Suwałki, Szypliszki i Raczki w powiecie suwalskim,
- gminy Augustów z miastem Augustów, Nowinka, Sztabin i Bargłów Kościelny w powiecie augustowskim,
- gminy Krasnopol i Puńsk w powiecie sejneńskim,
- gminy Goniądz, Jasionówka, Jaświły, Knyszyn, Krypno i Mońki w powiecie monieckim,
- gminy Suchowola i Korycin w powiecie sokólskim,
- gminy Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Zabłudów i Dobrzyniewo Duże w powiecie białostockim,
- gminy Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski, Orla i Wyszki w powiecie bielskim,
- gminy Narew, Narewka, Białowieża, Czyże, Dubicze Cerkiewne i Hajnówka w powiecie hajnowskim.

CZĘŚĆ II

1. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- a) w okręgu (*apskritis*) wileńskim: — gmina Šalčininkai;
- b) w okręgu (*apskritis*) olickim: — gmina Lazdijai, gmina Varėna, gmina Alytus, miasto Alytus i gmina Druskininkai.

2. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- gminy Giby i Sejny z miastem Sejny w powiecie sejneńskim,
- gminy Lipsk i Płaska w powiecie augustowskim,
- gminy Czarna Białostocka, Gródek, Supraśl, Wasilków i Michałowo w powiecie białostockim,
- gminy Dąbrowa Białostocka, Janów, Krynki, Kuźnica, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka i Szudziałowo powiecie sokólskim.

CZĘŚĆ III**Włochy**

Następujące obszary Włoch:

wszystkie regiony Sardynii.
